

Downloaded via the EU tax law app / web

SODBA SODIŠ?A (peti senat)

z dne 11. aprila 2013(*)

„Obdav?enje – DDV – Direktiva 2006/112/ES – ?len 203 – Na?elo dav?ne nevtralnosti – Vra?ilo pla?anega davka dobavitelju ali izvajalcu storitve, kadar je bila pridobitelju ali prejemniku transakcije, oproš?ene pla?ila davka, zavrnjena pravica do odbitka“

V zadevi C-138/12,

katere predmet je predlog za sprejetje predhodne odlo?be na podlagi ?lena 267 PDEU, ki ga je vložilo Administrativen sad Varna (Bolgarija) z odlo?bo z dne 6. marca 2012, ki je prispela na Sodiš?e 15. marca 2012, v postopku

Rusedespred OOD

proti

Direktor na Direkcija „Obžalvane i upravljenje na izplnenieto“ – Varna pri Centralno upravljenje na Nacionalnata agencija za prihodite,

SODIŠ?E (peti senat),

v sestavi T. von Danwitz (poro?evalec), predsednik senata, A. Rosas, E. Juhász, D. Šváby in C. Vajda, sodniki,

generalni pravobranilec: P. Cruz Villalón,

sodni tajnik: A. Calot Escobar,

na podlagi pisnega postopka,

ob upoštevanju stališ?, ki so jih predložili:

- za Direktor na Direkcija „Obžalvane i upravljenje na izplnenieto“ – Varna pri Centralno upravljenje na Nacionalnata agencija za prihodite S. Zlateva, agentka,
- za bolgarsko vlado T. Ivanov in D. Drambozova, agenta,
- za Evropsko komisijo L. Lozano Palacios in D. Roussanov, agenta,

na podlagi sklepa, sprejetega po opredelitvi generalnega pravobranilca, da bo v zadevi razsojeno brez sklepnih predlogov,

izreka naslednjo

Sodbo

- 1 Predlog za sprejetje predhodne odlo?be se nanaša na razlago Direktive Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost (UL L 347, str. 1).
- 2 Ta predlog je bil vložen v okviru spora med družbo Rusedespred OOD (v nadaljevanju:

Rusedespred) in Direktor na Direkcija „Obžalvane i upravljenje na izpalnenieto“ – Varna pri Centralno upravljenje na Nacionalnata agencija za prihodite (direktor direkcije „Pritožbe in vodenje izvršbe“ za mesto Varna, centralna uprava nacionalne agencije za prihodke, v nadaljevanju: direktor) v zvezi s tem, da je direktor družbi Rusedespred zavrnil vračilo davka na dodano vrednost (v nadaljevanju: DDV), ki ga je ta družba zaračunala svojemu kupcu, in sicer po tem, ko je davčna uprava kupcu zavrnila pravico do odbitka navedenega DDV, ker zadevna transakcija ni bila obdavčljiva.

Pravni okvir

Pravo Unije

3 Člen 2(1) Direktive 2006/112 določa:

„Predmet DDV so naslednje transakcije:

(a) dobave blaga, ki jih davčni zavezanec, ki deluje kot tak, opravi na ozemlju države članice za plačilo;

[...]

(c) storitve, ki jih davčni zavezanec, ki deluje kot tak, opravi na ozemlju države članice za plačilo;

[...]“

4 Člen 203 navedene direktive določa:

„DDV je dolžna plačati vsaka oseba, ki izkaže DDV na račun.“

Bolgarsko pravo

5 Člen 12(1) Zakon za danak vrhu dobavenata stojnost (zakon o davku na dodano vrednost, v nadaljevanju: ZDDS) določa:

„Obdavčljive transakcije so vse dobave blaga ali opravljanje storitev v smislu členov 6 in 9, če jih opravi davčni zavezanec v smislu tega zakona in je kraj izvršitve na državnem ozemlju, in vsaka transakcija, obdavčena po niželnih davčnih stopnjah, ki jo opravi davčni zavezanec, razen če ta zakon določa drugače.“

6 Člen 45(3) ZDDS določa:

„Oproščene transakcije so tudi dobave objektov ali delov objektov, ki niso novogradnje, in zemljišča, na katerih stojijo, ter ustanovitev in prenos drugih stvarnih pravic na njih.“

7 Člen 70(5) ZDDS določa, da se ne pridobi nobena pravica do odbitka vstopnega DDV, če je bil ta neupravičeno zaračunan.

8 Člen 85 tega zakona določa, da mora davek plačati vsaka oseba, ki ta davek izkaže na račun in/ali sporočilu v smislu člena 112.

9 Člen 116 istega zakona določa:

„(1) Popravki računov in sporočil ter dodatki k njim niso dovoljeni. Nepravilno izdane ali popravljene dokumente je treba razveljaviti in izdati nove dokumente.

[...]

(3) Za nepravilno izdane dokumente se štejejo tudi izstavljeni računi in sporočila v zvezi z njimi, v katerih je bil izkazan davek, čeprav ne bi smel biti izkazan.

(4) Glede razveljavitve nepravilno izdanih ali popravljenih dokumentov, ki so zavedeni v knjigah dobavitelja oziroma izvajalca ali pridobitelja oziroma prejemnika, se za vsako od strank sestavi zapisnik o razveljavitvi, ki vsebuje te elemente:

1. razlog za razveljavitev;
2. številka in datum dokumenta, ki se razveljavi;
3. številka in datum novega dokumenta, ki se izda;
4. podpis oseb, ki so za vsako od strank sestavile zapisnik o razveljavitvi.

(5) Vse izvode razveljavljenih dokumentov hrani izdajatelj, dobavitelj oziroma izvajalec in pridobitelj oziroma prejemnik pa jih knjižita v skladu z izvedbenimi predpisi k temu zakonu.“

10. Vračilo zneskov, ki so bili neupravičeno plačani iz naslova davkov, urejata člena 128 in 129 današnje osiguritelen procesualen kodeks (zakonik o davčnem in socialnovarstvenem postopku).

Spor o glavni stvari in vprašanja za predhodno odločanje

11. Družba Rusedespred je družbi Esi Trade EOOD (v nadaljevanju: Esi Trade) 15. avgusta 2009 izdala račun v zvezi s prodajo objekta in njegovo prenovo. Na računu so bili izkazani cena objekta in njegove prenove, zneska davka na promet z nepremičninami in takse za vpis v register ter znesek DDV.

12. Ker se je domnevalo, da je prodaja objekta oproščena plačila DDV, se je davek izračunal na podlagi preostalih treh elementov navedenega računa, namreč cene prenove, davka na promet z nepremičninami in takse za vpis v register.

13. Družba Rusedespred je nato ta račun vključila v davčno napoved za zadevno obdobje, družba Esi Trade pa je uveljavljala pravico do odbitka zaračunanega DDV.

14. Davčni urad je leta 2010 opravil nadzor nad družbo Esi Trade in z odmerno odločbo z dne 18. junija 2010 tej družbi zavrnil pravico do odbitka DDV, ki je bil izkazan na zadevnem računu. Ta urad je menil, da so bile vse zaračunane transakcije oproščene plačila davka, zaradi česar izkaz DDV na tem računu ni bil upravičen. Navedena odmerna odločba je 4. aprila 2011 postala dokončna.

15. Družba Rusedespred je 9. maja 2011 pri davčni upravi vložila zahtevo za vračilo neupravičeno zaračunanega zneska, ta pa je odredila nadzor nad to družbo in z odmerno odločbo z dne 2. junija 2011 zavrnila zahtevano vračilo, ker naj ne bi šlo za neupravičeno plačilo DDV. V skladu s členom 85 ZDDS naj bi namreč morala DDV, izkazan na računu, ki je bil izdan 15. avgusta 2009, plačati družba Rusedespred, in sicer kot oseba, ki je na tem računu izkazala navedeni davek.

16. Družba Rusedespred je, potem ko je direktor z odločbo z dne 25. avgusta 2011 potrdil

odmerno odlo?bo z dne 2. junija 2011, vložila tožbo pri Administrativen sad Varna, s katero je zatrjevala, da dav?ni urad ne bi smel zavrniti vra?ila DDV, ki je bil neupravi?eno pla?an za oproš?eno dobavo, ker je pred tem z dokon?no odmerno odlo?bo naslovniku ra?una zavrnil pravico do odbitka navedenega davka.

17 Direktor je med postopkom v glavni stvari zatrjeval, da je treba davek, izkazan na spornem ra?unu, pla?ati na podlagi ?lena 85 ZDDS. Menil je, da ima dav?ni zavezanec, kadar ugotovi, da je pri izdaji ra?una naredil napako, v skladu s ?lenom 116 ZDDS možnost, da to napako popravi.

18 Predložitveno sodiš?e poudarja, da se je družbi Esi Trade v obravnavanem primeru pravica do odbitka zara?unanega DDV zavrnila z dokon?no odmerno odlo?bo. Meni, da je treba ugotoviti, da je nevarnost izgube DDV zaradi pravice do odbitka „povsem in nedvomo“ odpravljena. Zato meni, da bi bilo v nasprotju z na?elom dav?ne nevtralnosti, ?e bi se od zadevnega dobavitelja zahtevalo, da pla?a navedeni davek na podlagi ?lena 85 ZDDS.

19 Predložitveno sodiš?e glede možnosti, da družba Rusedespred popravi nepravilno izdani ra?un, izpostavlja, da – nasprotno kot zatrjuje dav?ni urad – take možnosti v obravnavanem primeru ni. V postopku popravljanja nepravilno izdanih dokumentov, ki ga ureja ?len 116 ZDDS, naj bi bilo treba tako izdani dav?ni dokument razveljaviti. Taka razveljavitev ra?una pa naj ne bi bila dovoljena, ker je bila dobava že predmet dav?nega nadzora, prejemniku dobave pa je bil z dokon?no odmerno odlo?bo odbitek zara?unanega DDV zavrnil.

20 V teh okoliš?inah se predložitveno sodiš?e sprašuje, ali lahko dav?ni zavezanec utemelji svojo pravico do vra?ila DDV, ki je bil napa?no zara?unan, z na?eli prava Unije, ki urejajo skupni sistem DDV. Ker je Administrativen sad Varna menilo, da je za rešitev spora o glavni stvari potrebna razlaga prava Unije, je prekinilo odlo?anje in Sodiš?u v predhodno odlo?anje predložilo ta vprašanja:

„1. Ali je dav?ni zavezanec v skladu z na?elom dav?ne nevtralnosti v okviru dolo?enega zastaralnega roka upravi?en zahtevati povra?ilo [DDV], ki je bil napa?no zara?unan in ga ni treba pla?ati, ?e je v skladu z nacionalno zakonodajo transakcija, za katero je obra?unal davek, oproš?ena, ?e je odpravljena nevarnost izgube prihodkov in ?e se ne uporabi v nacionalnem zakonu predpisana ureditev popravka ra?una?

2. Ali skupni sistem [DDV] ter na?ela nevtralnosti, u?inkovitosti in enakega obravnavanja nasprotujejo temu, da organ, pristojen za prihodke – na podlagi nacionalne dolo?be o prenosu ?lena 203 Direktive [2006/112] – dav?nemu zavezancu zavrne povra?ilo [DDV], ki ga je ta izkazal v izstavljenem ra?unu, ?e tega davka – ker gre za oproš?eno transakcijo – ni treba pla?ati, vendar je bil na ra?unu napa?no zara?unan, obra?unan in pla?an, in ?e je bila pridobitelju ali prejemniku storitev z dokon?no odlo?bo, izdano na podlagi dav?nega pregleda, zavrnjena pravica do odbitka v zvezi z isto transakcijo z utemeljitvijo, da je dobavitelj ali izvajalec storitev neupravi?eno obra?unal davek?

3. Ali se lahko dav?ni zavezanec neposredno sklicuje na na?ela, ki urejajo skupni sistem [DDV], konkretno na na?eli [nevtralnosti DDV] in u?inkovitosti, da bi izpodbijal nacionalno ureditev ali njeno uporabo s strani dav?nih organov ali sodiš?, s katerima sta kršeni navedeni na?eli, oziroma da bi izpodbijal neobstoje nacionalne ureditve, s katero sta kršeni navedeni na?eli?“

Vprašanja za predhodno odlo?anje

Prvo in drugo vprašanje

21 Predložitveno sodiš?e s prvima dvema vprašanjema, ki ju je treba obravnavati skupaj, v

bistvu sprašuje, ali je treba na?elo nevtralnosti DDV, kot je konkretizirano v sodni praksi v zvezi s ?lenom 203 Direktive 2006/112, razlagati tako, da nasprotuje temu, da dav?ni urad na podlagi nacionalne dolo?be, s katero je bil prenesen navedeni ?len, izvajalcu oproš?ene transakcije zavrne vra?ilo DDV, ki ga je ta svoji stranki napa?no zara?unal, z utemeljitvijo, da ta izvajalec ni popravil ra?una, ki je bil nepravilno izdan, ?eprav je ta urad tej stranki dokon?no zavrnil pravico do odbitka navedenega DDV, zaradi te dokon?ne zavrnitve pa ureditve v zvezi s popravki, ki jo dolo?a nacionalni zakon, ni ve? mogo?e uporabiti.

22 Za odgovor na ti vprašnji je treba, prvi?, poudariti, da ?len 203 Direktive 2006/112 dolo?a, da je vsaka oseba, ki izkaže DDV na ra?unu, dolžna pla?ati davek, izkazan na tem ra?unu.

23 V zvezi s tem je iz sodne prakse Sodiš?a razvidno, da so te osebe zavezane za pla?ilo DDV, ki je bil izkazan na ra?unu, neodvisno od kakršne koli obveznosti njegovega pla?ila zaradi transakcije, ki je predmet DDV (glej sodbi z dne 18. junija 2009 v zadevi Stadeco, C-566/07, ZOdl., str. I-5295, to?ka 26 in navedena sodna praksa, in z dne 31. januarja 2013 v zadevi Stroj trans, C-642/11, to?ka 29).

24 Z dolo?itvijo, da je DDV, ki je izkazan na ra?unu, dolgovan, je namen ?lena 203 Direktive 2006/112 ta, da se odpravi nevarnost izgube dav?nih prihodkov, ki bi lahko nastala zaradi pravice do odbitka, dolo?ene v ?lenu 167 in naslednjih navedene direktive (glej v tem smislu zgoraj navedeni sodbi Stadeco, to?ka 28, in Stroj trans, to?ka 32). Iz predložitvene odlo?be je glede tega razvidno, da take nevarnosti v postopku v glavni stvari ni, ker je dav?ni urad naslovniku spornega ra?una dokon?no zavrnil pravico do odbitka.

25 Drugi?, glede povra?ila DDV, ki se je napa?no zara?unal, je treba opozoriti, da Direktiva 2006/112 ne vsebuje nobene dolo?be o tem, da izdajatelj ra?una popravi DDV, ki je bil neupravi?eno zara?unan, in da je v teh okoliš?inah na?eloma naloga držav ?lanic, da dolo?ijo pogoje, pod katerimi se lahko popravi DDV, ki je bil neupravi?eno zara?unan (glej v tem smislu sodbo z dne 19. septembra 2000 v zadevi Schmeink & Cofreth in Strobel, C-454/98, Recueil, str. I-6973, to?ki 48 in 49, in zgoraj navedeno sodbo Stadeco, to?ka 35).

26 Sodiš?e je presodilo, da je – za zagotovitev nevtralnosti DDV – naloga držav ?lanic, da v svojih notranjih pravnih redih dolo?ijo možnost popravka vsakega neupravi?eno zara?unanega davka, kadar izdajatelj ra?una dokaže, da je v dobri veri (sodba z dne 13. decembra 1989 v zadevi Genius, C-342/87, Recueil, str. 4227, to?ka 18, in zgoraj navedena sodba Stadeco, to?ka 36).

27 Vendar kadar je izdajatelj ra?una pravo?asno popolnoma odpravil nevarnost izgube dav?nih prihodkov, na?elo nevtralnosti DDV zahteva, da se neupravi?eno zara?unani DDV lahko popravi, ne da bi bila za tak popravek potrebna izpolnitev s strani držav ?lanic dolo?enega pogoja, da je izdajatelj ra?una v dobri veri. Ta popravek ne more biti odvisen od diskrecijske pravice dav?ne uprave (glej zgoraj navedeni sodbi Schmeink & Cofreth in Strobel, to?ki 58 in 68, in Stadeco, to?ki 37 in 38).

28 Tretji?, treba je spomniti, da lahko države ?lanice vsekakor sprejmejo ukrepe, da zagotovijo pravilno odmero in pobiranje davka ter prepre?ijo dav?ne utaje (glej zgoraj navedeno sodbo Stadeco, to?ka 39). Natan?neje, pogoj, da je treba ra?un, ki je bil nepravilno izdan, popraviti, preden se lahko vrne DDV, ki se je napa?no zara?unal, na?eloma lahko zagotovi odpravo nevarnosti izgube dav?nih prihodkov (glej zgoraj navedeno sodbo Stadeco, to?ka 42).

29 Ti ukrepi pa ne smejo preseči tistega, kar je nujno potrebno za doseg ciljev, ki se s tem uresničujejo, in se torej ne smejo uporabiti na način, ki bi ogrozil nevtralnost DDV, ki je temeljno načelo skupnega sistema DDV, vzpostavljenega s pravom Unije na tem področju (glej zgoraj navedeno sodbo Stadeco, točka 39 in navedena sodna praksa).

30 Torej, če vračilo DDV postane nemogoče ali preizredno oteženo glede na pogoje, na podlagi katerih se lahko zahteva vračilo davka, lahko načeli nevtralnosti in učinkovitosti terjata, da države članice določijo instrumente in postopkovna pravila, ki so potrebna, da se davčnemu zavezancu omogoči vrnitev davka, ki je bil neupravičeno zaračunan (glej zgoraj navedeno sodbo Stadeco, točka 40 in navedena sodna praksa).

31 V postopku v glavni stvari je iz predložitvene odločbe razvidno, da bolgarsko pravo načeloma določa možnost, da se vrne DDV, ki se je napačno zaračunal, vendar za uveljavljanje te pravice določa pogoj, da se račun, ki je bil nepravilno izdan, predhodno popravi. Kot je bilo navedeno v točki 28 te sodbe, taka zahteva lahko zagotovi odpravo nevarnosti izgube davčnih prihodkov.

32 Iz predložitvene odločbe pa je razvidno tudi to, da družba Rusedespred v skladu z upoštevним nacionalnim pravom – potem ko je davčni organ naslovniku tega računa dokončno zavrnil pravico do odbitka zneska DDV, ki je bil na tem računu izkazan – nima več možnosti, da bi sporni račun popravila.

33 Poleg tega je, kot poudarja predložitveno sodišče, s tem, da je davčni urad naslovniku spornega računa dokončno zavrnil pravico do odbitka, nevarnost davčnih izgub zaradi uveljavljanja te pravice povsem odpravljena.

34 V takih okoliščinah je treba šteti, da dejstvo, da se za vračilo plačanega DDV, ki je bil zmotno izkazan na računu, postavi pogoj, da se ta račun popravi, torej pogoj, ki ga ni več mogoče izpolniti, presega tisto, kar je nujno potrebno za doseg cilja, ki se uresničuje s členom 203 Direktive 2006/112, namreč da se odpravi nevarnost izgube davčnih prihodkov.

35 Glede na navedene ugotovitve je treba na prvo in drugo vprašanje odgovoriti, da je treba načelo nevtralnosti DDV, kot je konkretizirano v sodni praksi v zvezi s členom 203 Direktive 2006/112, razlagati tako, da nasprotuje temu, da davčni urad na podlagi nacionalne določbe, s katero je bil prenesen navedeni člen, izvajalcu oproščene transakcije zavrne vračilo DDV, ki ga je ta svoji stranki napačno zaračunal, z utemeljitvijo, da ta izvajalec ni popravil računa, ki je bil nepravilno izdan, čeprav je ta urad tej stranki dokončno zavrnil pravico do odbitka navedenega DDV, zaradi te dokončne zavrnitve pa ureditve v zvezi s popravki, ki jo določa nacionalni zakon, ni več mogoče uporabiti.

Tretje vprašanje

36 Predložitveno sodišče s tretjim vprašanjem v bistvu sprašuje, ali se lahko davčni zavezanec sklicuje na načelo nevtralnosti DDV, kot je konkretizirano v sodni praksi v zvezi s členom 203 Direktive 2006/112, da bi izpodbijal določbo nacionalnega prava, ki za vračilo napačno zaračunanega DDV določa pogoj, da se popravi račun, ki je bil nepravilno izdan, čeprav je bila pravica do odbitka navedenega DDV dokončno zavrnjena, zaradi te dokončne zavrnitve pa ureditve v zvezi s popravki, ki jo določa nacionalni zakon, ni več mogoče uporabiti.

37 Najprej je treba spomniti, da so v skladu z ustaljeno sodno prakso nacionalna sodišča pri uporabi nacionalnega prava to pravo dolžna razlagati kolikor mogoče ob upoštevanju besedila in namena zadevne direktive, da bi se dosegel v njej določen rezultat in s tem skladnost s členom

288, tretji odstavek, PDEU. Ta obveznost skladne razlage nacionalnega prava je dejansko neložljivo povezana s sistemom PDEU, ker nacionalnim sodiščem omogoča, da v okviru svoje pristojnosti zagotovijo polni učinek prava Unije, kadar odločajo v sporih, ki so jim predloženi (glej zlasti sodbo z dne 24. januarja 2012 v zadevi Dominguez, C-282/10, točka 24 in navedena sodna praksa).

38 Kar zadeva možnost, da se proti državi članici sklicuje na načelo nevtralnosti DDV, je treba najprej poudariti, da je to načelo temeljno načelo skupnega sistema DDV, kot je urejen zlasti z Direktivo 2006/112 (glej v tem smislu zlasti zgoraj navedeno sodbo Stadeco, točka 39 in navedena sodna praksa).

39 Dalje, kot je razvidno iz točke 35 te sodbe, je treba načelo nevtralnosti DDV, kot je konkretizirano v sodni praksi v zvezi s členom 203 Direktive 2006/112, razlagati tako, da nasprotuje temu, da davčni urad na podlagi nacionalne določbe, s katero je bil prenesen navedeni člen, izvajalcu oprošene transakcije zavrne vračilo DDV, ki ga je ta svoji stranki napačno zaračunal, z utemeljitvijo, da ta izvajalec ni popravil računa, ki je bil napačno izdan, čeprav je ta urad tej stranki dokončno zavrnil pravico do odbitka navedenega DDV, zaradi te dokončne zavrnitve pa ureditve v zvezi s popravki, ki jo določa nacionalni zakon, ni več mogoče uporabiti.

40 V skladu s sodno prakso se lahko posameznik, če je to potrebno, zoper nacionalno določbo ali uporabo te določbe, ki tega načela ne upošteva, sklicuje na načelo nevtralnosti DDV (glej v tem smislu sodbo z dne 10. aprila 2008 v zadevi Marks & Spencer, C-309/06, ZOdl., str. I-2283, točka 34). V okoliščinah, kot so razvidne iz točke 35 te sodbe, se lahko zoper nacionalno določbo, ki načela nevtralnosti DDV ne upošteva, sklicuje na to načelo, kot je konkretizirano v sodni praksi v zvezi s členom 203 Direktive 2006/112 in ki zadevni državi članici nalaga nepogojno in dovolj natančno obveznost.

41 Glede na zgoraj navedeno je treba na tretje vprašanje odgovoriti, da se davčni zavezanec lahko sklicuje na načelo nevtralnosti DDV, kot je konkretizirano v sodni praksi v zvezi s členom 203 Direktive 2006/112, da bi izpodbijal določbo nacionalnega prava, ki za vračilo napačno zaračunanega DDV določa pogoj, da se popravi račun, ki je bil nepravilno izdan, čeprav je bila pravica do odbitka navedenega DDV dokončno zavrnjena, zaradi te dokončne zavrnitve pa ureditve v zvezi s popravki, ki jo določa nacionalni zakon, ni več mogoče uporabiti.

Stroški

42 Ker je ta postopek za stranke v postopku v glavni stvari ena od stopenj v postopku pred predložitvenim sodiščem, to odloči o stroških. Stroški, priglašeni za predložitev stališ, Sodišču, ki niso stroški omenjenih strank, se ne povrnejo.

Iz teh razlogov je Sodišče (peti senat) razsodilo:

1. **Načelo nevtralnosti davka na dodano vrednost, kot je konkretizirano v sodni praksi v zvezi s členom 203 Direktive Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost, je treba razlagati tako, da nasprotuje temu, da davčni urad na podlagi nacionalne določbe, s katero je bil prenesen navedeni člen, izvajalcu oprošene transakcije zavrne vračilo davka na dodano vrednost, ki ga je ta svoji stranki napačno zaračunal, z utemeljitvijo, da ta izvajalec ni popravil računa, ki je bil napačno izdan, čeprav je ta urad tej stranki dokončno zavrnil pravico do odbitka navedenega davka na dodano vrednost, zaradi te dokončne zavrnitve pa ureditve v zvezi s popravki, ki jo določa nacionalni zakon, ni več mogoče uporabiti.**

2. **Davčni zavezanec se lahko sklicuje na načelo nevtralnosti DDV, kot je konkretizirano v sodni praksi v zvezi s členom 203 Direktive 2006/112, da bi izpodbijal določbo nacionalnega prava, ki za vračilo napačno zaračunanega davka na dodano vrednost določa**

pogoj, da se popravi račun, ki je bil nepravilno izdan, čeprav je bila pravica do odbitka navedenega davka na dodano vrednost dokončno zavrnjena, zaradi te dokončne zavrnitve pa ureditve v zvezi s popravki, ki jo določa nacionalni zakon, ni več mogoče uporabiti.

Podpisi

* Jezik postopka: bolgarščina.